

A.Δ.Ε.Δ.Υ.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ & ΨΥΛΛΑ 2
105 57 - ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 213 1616900
Fax: 210 3246165

Αθήνα, 17 Δεκεμβρίου 2012

ΚΕΙΜΕΝΟ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ ΤΥΠΟΥ της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2012

Η σημερινή Συνέντευξη Τύπου πραγματοποιείται σε μια συγκυρία που:

1. Οι αντοχές της χειμαζόμενης Ελληνικής κοινωνίας, από την οικονομική κρίση και τις ασκούμενες πολιτικές, δοκιμάζονται ξανά μπροστά στην αναλγησία όλων εκείνων που εξακολουθούν να αναπαράγουν την ίδια αντικοινωνική, αδιέξοδη και αναποτελεσματική μνημονική πολιτική.
2. Το Δημόσιο και οι Δημόσιοι υπάλληλοι εξακολουθούν να βρίσκονται στο στόχαστρο των κυβερνητικών πολιτικών και «επιθέσεων», που προωθούνται σε εφαρμογή του μνημονίου.

Εν όψει της μεθαυριανής 24ωρης Απεργίας που έχει κηρύξει η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για το Δημόσιο, στην οποία συμμετέχει και η Γ.Σ.Ε.Ε. με τρίωρη στάση εργασίας, θα αναφερθούμε:

- Στην ασκούμενη μνημονιακή πολιτική στη χώρα μας, ως αποτέλεσμα των κεντρικών πολιτικών επιλογών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την «αντιμετώπιση» της οικονομικής κρίσης.
- Στις επιπτώσεις αυτής της πολιτικής, στα δικαιώματα των εργαζομένων σε Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα.
- Στις επιπτώσεις αυτής της πολιτικής τόσο για τους πολίτες όσο και για τους εργαζόμενους στο Δημόσιο, εξαιτίας της πολιτικής επιλογής συρρίκνωσης του Δημοσίου Τομέα και των μνημονιακών μέτρων (1). Της συνεχούς περικοπής της χρηματοδότησης, (2). Των συγχωνεύσεων και των καταργήσεων Υπηρεσιών και Δημοσίων Οργανισμών και (3). Της υλοποίησης των κυβερνητικών δεσμεύσεων για άμεσες «αποχωρήσεις» προσωπικού, μέσω του «προγράμματος κινητικότητας» και των απολύσεων δεκάδων χιλιάδων εργαζομένων έως το 2015.

- Στις νέες ανατροπές σε ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εργαζομένων, στις νέες μειώσεις σε κύριες, επικουρικές συντάξεις και εφάπαξ και στη δραματική κατάσταση, στην οποία βρίσκονται τα Ασφαλιστικά Ταμεία Δημοσίου, αλλά και Ιδιωτικού Τομέα, τόσο εξαιτίας των χρόνιων κυβερνητικών παρεμβάσεων στον τρόπο διαχείρισης των αποθεματικών τους, όσο και εξαιτίας της ασκούμενης μνημονιακής πολιτικής και των κυβερνητικών παρεμβάσεων αναφορικά με την απασχόληση, τη μη αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής, της μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας.
- Στην περαιτέρω δραματική συρρίκνωση των εισοδημάτων των πολιτών, εξαιτίας της νέας φορολογικής επιδρομής.

A. Οι επιπτώσεις της πολιτικής του Μνημονίου για τους εργαζόμενους και την Κοινωνία.

Η Ελλάδα διανύει ήδη τον πέμπτο χρόνο ύφεσης ! Μιας ύφεσης που διαρκώς βαθαίνει, κυρίως εξαιτίας της πολιτικής που εφαρμόζεται από το 2010, με πρόσχημα τη σωτηρία της χώρας από τον κίνδυνο του τεράστιου Δημοσίου χρέους της και της επαπειλούμενης χρεοκοπίας και περιλαμβάνει ιδιαίτερα σκληρά και επώδυνα μέτρα εις βάρος της Ελληνικής κοινωνίας.

Αυτή η κοινωνικά άδικη πολιτική, που εκφράζεται κυρίως μέσα από τις διαρκείς μειώσεις μισθών και συντάξεων, τις συνεχείς επιθέσεις στα εργασιακά, ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα, τη φορολογική αφαίμαξη των εισοδημάτων και των περιουσιακών στοιχείων των πολιτών και τη συρρίκνωση των Δημοσίων Υπηρεσιών και του Κοινωνικού Κράτους, είναι επιπρόσθετα αδιέξοδη και αναποτελεσματική, καθώς αντί να οδηγεί στη δημιουργία συνθηκών ανάπτυξης κι έτσι να δημιουργεί την ελπίδα για έξοδο από την κρίση, βυθίζει τη χώρα σε όλο και μεγαλύτερη ύφεση.

Παρά το γεγονός, βέβαια, ότι η αναποτελεσματικότητα αυτής της πολιτικής διαφαινόταν ήδη από το 2010, οι Ελληνικές κυβερνήσεις και η τρόικα επέμειναν στην εφαρμογή της, με αποτέλεσμα να λάβουν αλλεπάλληλα μέτρα, ιδιαίτερα σκληρά, για τους εργαζόμενους τόσο στο Δημόσιο (δραματικές μειώσεις εισοδημάτων μέσα από το Ενιαίο Μισθολόγιο, την κατάργηση 13ου και 14ου μισθού, τις μειώσεις σε κύριες, επικουρικές συντάξεις και τα εφάπαξ βοηθήματα, ανατροπή ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, μεθόδευση και πραγματοποίηση με κάθε τρόπο των απολύσεων ακόμα και μονίμων Δημοσίων Υπαλλήλων) όσο και στον Ιδιωτικό Τομέα (μείωση του κατώτατου μισθού, κατάργηση κλαδικών συμβάσεων με συνέπεια την περαιτέρω μείωση των αποδοχών, κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων, μείωση των αποζημιώσεων και του απαιτούμενου χρόνου προειδοποίησης σε περίπτωση απόλυσης και περαιτέρω ελαστικοποίηση εργασιακών σχέσεων).

Τα μέτρα αυτά δεν οδήγησαν, βέβαια, σε μείωση της ανεργίας και αύξηση της ανταγωνιστικότητας της Ελληνικής οικονομίας ή στη βελτίωση των υπηρεσιών του Δημοσίου, όπως ισχυρίζονταν οι υπέρμαχοί τους, αλλά αντιθέτως, σε πλήρη

απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, στην κατάργηση βασικών εργασιακών δικαιωμάτων, σε δραματική αύξηση της ανεργίας και ταυτόχρονα σε μείωση των κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Κατά τη διάρκεια της ύφεσης, η απασχόληση μειώθηκε σχεδόν κατά 800.000 περίπου άτομα, οι άνεργοι υπερτριπλασιάστηκαν κι έτσι το μέγεθος της ανεργίας εκτοξεύτηκε σε ιστορικά υψηλά επίπεδα. Στην Ελλάδα, σήμερα, περισσότεροι από 3,5 εκατ. πολίτες ήδη ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας, η επίσημη ανεργία πλησιάζει το 25%, η πραγματική ανεργία το 30%, ενώ η ανεργία των νέων αγγίζει το 55%!

Η Ανεργία καλπάζει σε ολόκληρο τον Ευρωπαϊκό Νότο.

Η οικονομική κρίση δεν είναι βέβαια «φαινόμενο Ελληνικό»! Είναι, μάλιστα, ιδιαίτερα σημαντικό να πάψει να αντιμετωπίζεται ως τέτοιο, τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό της χώρας. Αφορά ολόκληρη την Ευρώπη, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι επί του παρόντος οι επιπτώσεις της γίνονται περισσότερο αισθητές στον Ευρωπαϊκό Νότο.

Η διαρκής επιδείνωσή της, άλλωστε, καταδεικνύει τα μεγάλα αδιέξοδα, στα οποία μας έχουν οδηγήσει οι κεντρικές πολιτικές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την «αντιμετώπισή» της, δεδομένης της εμμονής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην εφαρμογή πολιτικών λιτότητας, που διευρύνουν διαρκώς τις ανισότητες στο εσωτερικό των Ευρωπαϊκών κρατών, εξαιτίας του κοινωνικά άδικου επιμερισμού του κόστους μιας κρίσης που παρήγαγε το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο και η κερδοσκοπία.

Οι πολιτικές της λιτότητας, της περικοπής εισοδημάτων, των απολύσεων, των ελαστικών σχέσεων εργασίας, της υποβάθμισης των Δημοσίων-Κοινωνικών αγαθών, της διάλυσης του κοινωνικού κράτους οδηγούν τους λαούς της Ευρώπης και ιδίως του Ευρωπαϊκού Νότου, στη φτώχεια και την εξαθλίωση. Τα σημερινά στοιχεία για την αγορά εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ιδιαίτερος ανησυχητικά. Ήδη 25,46 εκατ. άνθρωποι στην Ευρώπη είναι, σήμερα, άνεργοι !

Κύρια θύματα αυτής της πολιτικής είναι οι νέοι.

Ιδιαίτερα ανησυχητική είναι η σταθερά υψηλή ανεργία των νέων. Ήδη έχει υπερβεί το 22% στη Ευρωπαϊκή Ένωση. Γενικός κανόνας είναι ότι σε όλες σχεδόν τις ευρωπαϊκές χώρες το επίπεδο ανεργίας των νέων είναι δύο ή τρεις φορές υψηλότερο από τα επίπεδα ανεργίας των υπολοίπων ηλικιακών ομάδων. Στην Ελλάδα και στην Ισπανία, η Ανεργία των Νέων καταγράφει τα υψηλότερα αρνητικά ποσοστά σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς υπερβαίνει το 50%, ενώ δεν αναμένεται να πέσει κάτω από αυτό έως και το 2015. Σύμφωνα μάλιστα με τα στοιχεία του ILO, η ανεργία στις ηλικίες έως 24 ετών φτάνει στην Ελλάδα το 55%! Αποτέλεσμα είναι μεγάλος αριθμός νέων, με υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης να αναγκάζεται να φεύγει στο εξωτερικό για να βρει εργασία και η χώρα να στερείται το

πιο σημαντικό ανθρώπινο κεφάλαιό της, πάνω στο οποίο θα έπρεπε να βασιστεί η οικονομική της ανάπτυξη.

Οι πολιτικές λιτότητας οξύνουν την κατάσταση ! Χιλιάδες νέοι αναγκάζονται ή να εργάζονται υπό το καθεστώς ελαστικών, επισφαλών και μη αξιοπρεπών συνθηκών εργασίας ή να αποξενώνονται από την εργασία, ακριβώς εξαιτίας των ακολουθούμενων πολιτικών λιτότητας και εξαθλίωσης που εφαρμόζονται σε ολόκληρη την Ευρώπη και κυρίως στον Ευρωπαϊκό Νότο. Το οικονομικό (αλλά και το πολιτικό κόστος) από τον αποκλεισμό μιας ολόκληρης γενιάς από την οικονομική ζωή μιας χώρας είναι τόσο μεγάλο, που έκανε τη Δ.Ο.Ε. (ILO) να προειδοποιεί, σε έκθεση που δημοσίευσε το Μάιο 2012, (με τίτλο «Παγκόσμιες Τάσεις για την απασχόληση των νέων 2012»), για τον κίνδυνο η σημερινή γενιά νέων να καταστεί μία «χαμένη γενιά».

Β. Η πολιτική της συρρίκνωσης του Δημόσιου Τομέα και η επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων σε αυτόν.

Η απασχόληση στις Δημόσιες Υπηρεσίες βαίνει διαρκώς μειούμενη σε όλη την Ευρώπη. Το παράδειγμα της Ελλάδας, όπου στο σύνολο των απασχολούμενων στο Δημόσιο Τομέα οι νέοι ηλικίας έως 30 ετών αποτελούν μόλις το 8,9%, είναι χαρακτηριστικό, καθώς εξίσου χαμηλά είναι τα ποσοστά και σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες.

Η εξέλιξη αυτή, ασφαλώς, δεν είναι τυχαία! Η ακολουθούμενη πολιτική απασχόλησης στο Δημόσιο Τομέα σε ολόκληρη την Ευρώπη, σχετίζεται άμεσα με την επικράτηση των νεοφιλελεύθερων αντιλήψεων για το κράτος, τις Δημόσιες Υπηρεσίες και το ρόλο τους, τις τελευταίες δεκαετίες. Πρόκειται για μία πολιτική με σαφή ιδεολογικά χαρακτηριστικά και προφανή στόχο τη συρρίκνωση του Δημόσιου Τομέα και τη μεταφορά αρμοδιοτήτων του στην ιδιωτική οικονομία. Στη χώρα μας το μνημόνιο «αξιοποιήθηκε», προκειμένου να ισχυροποιηθεί αυτή η πολιτική.

Προς αυτή την κατεύθυνση κινούνται τόσο οι μνημονιακές ρυθμίσεις του περιορισμού των προσλήψεων (1 προς 10) και των με κάθε τρόπο «αποχωρήσεων», όσο και οι ρυθμίσεις που προβλέπονται στο πρόσφατο Νομοσχέδιο για την κατάργηση και συγχώνευση Νομικών Προσώπων Δημοσίου και Ιδιωτικού Δικαίου και τη σύσταση Γενικής Γραμματείας Συντονισμού παρά τον Πρωθυπουργό. Οι ρυθμίσεις αυτές υποτάσσονται στη «λογική» του περιορισμού του κόστους λειτουργίας του κράτους, χωρίς προηγουμένως να έχει γίνει καμία μελέτη και χωρίς να έχει αξιολογηθεί η αναγκαιότητα ύπαρξης των υπηρεσιών που προσφέρουν αυτοί οι φορείς στον κοινωνικό σύνολο.

Έτσι, στο πλαίσιο της υλοποίησης των μνημονιακών δεσμεύσεων για δραστικό περιορισμό του Δημόσιου στην Ελλάδα, οι εργαζόμενοι σε αυτόν βρεθήκαμε εξαρχής στο «στόχαστρο» των κυβερνητικών επιθέσεων. Εξακολουθούμε, δε, να δεχόμαστε μία πρωτόγνωρη και συνεχή επίθεση στα δικαιώματά μας.

Αναλυτικότερα:

- **Με βασικό στόχο τη μείωση του ανθρωπίνου δυναμικού στο Δημόσιο κατά 150.000 μέχρι το 2015, η συγκυβέρνηση, απόλυτα υποταγμένη στις παράλογες απαιτήσεις των δανειστών της χώρας, έχει θέσει σε προτεραιότητα και εμμένει στην εφαρμογή της ανάληπτης πολιτικής των απολύσεων Δημοσίων Υπαλλήλων. Επιμένει στην εφαρμογή των ίδιων οριζόντιων μέτρων, τα οποία οι ίδιοι χαρακτήρισαν ως άδικα και αναποτελεσματικά, απλώς και μόνο για να επιτύχουν τις μνημονιακές δεσμεύσεις για δραστικό περιορισμό των εργαζόμενων στο Δημόσιο Τομέα, χωρίς μάλιστα να υπολογίζουν τις πραγματικές ανάγκες των υπηρεσιών σε προσωπικό και το τεράστιο κοινωνικό κόστος που θα προκληθεί από την έλλειψη επαρκούς στελέχωσης των Δημοσίων Υπηρεσιών.**
Εν ολίγοις, και η τρικομματική κυβέρνηση, εμμένει στα ίδια «οριζόντια» λάθη ! «Χθες» εφάρμοσαν την «εφεδρεία» και την «προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα». «Σήμερα» έβαλαν στο στόχαστρο τους Δ.Ε. Αορίστου Χρόνου και εφαρμόζουν το μέτρο της «διαθεσιμότητας». Προκειμένου, μάλιστα, να ολοκληρώσουν το έργο τους, κατέφυγαν στον εκβιασμό, τον αυταρχισμό και στην έκδοση Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου αμφιβόλου συνταγματικότητας, «καταργώντας» κατ' ουσίαν και τη Βουλή. «Αύριο» θα επεκταθούν σε όλους. Θα χρησιμοποιήσουν τη διαδικασία της αξιολόγησης των υπηρεσιών και του προσωπικού για να νομιμοποιήσουν τις νέες απολύσεις.
- **Ληλατούν τα εισοδήματά μας. Οι μειώσεις που έχουμε υποστεί ξεπερνούν το 50%.**
- **Σφαγιάζουν τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα. Αφού για χρόνια καταλήστευσαν τα αποθεματικά των Ταμείων μας, μέσω της χρόνιας υφαρπαγής των αποθεματικών τους από το Κράτος, την κατευθυνόμενη εμπλοκή τους στο Χρηματιστήριο, τη χρησιμοποίηση των αποθεματικών τους για την κάλυψη κρατικών εισοδηματικών ή κοινωνικών πολιτικών χωρίς την ανάλογη κρατική ενίσχυσή τους, καθώς και μέσω των κυβερνητικών επιλογών που οδήγησαν στον περιορισμό της απασχόλησης στο Δημόσιο και τη δραματική αλλαγή της σχέσης εργαζομένων-συνταξιούχων, τους έδωσαν τη χαριστική βολή με το κούρεμα των Ομολόγων. Τώρα τα χαρακτηρίζουν «μη βιώσιμα» και τα οδηγούν στη διάλυση, προς όφελος των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών. Δρομολογούν και νέες μειώσεις στις επικουρικές συντάξεις και στα εφάπαξ βοηθήματα των Δημοσίων Υπαλλήλων, μεθοδεύοντας έτσι νέες μειώσεις συντάξεων για όλους τους εργαζόμενους και αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, ενώ ταυτόχρονα μειώνουν τις εργοδοτικές εισφορές και «αρνούνται» να πατάξουν την εισφοροδιαφυγή, τη μαύρη και ανασφάλιστη εργασία.**
- **Εξακολουθούν να υποβαθμίζουν την υγειονομική μας περίθαλψη. Υποχρηματοδοτούν τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. με τους εκατομμύρια ασφαλισμένους και τα χιλιάδες προβλήματα, καταργούν και συγχωνεύουν υπηρεσίες Υγείας.**

- Στοχοποιούν ξανά τους εργαζόμενους στο Δημόσιο, ψηφίζοντας νέες δρακόντειες πειθαρχικές διατάξεις, σε μία προσπάθεια να αποπροσανατολίσουν, για ακόμα μία φορά, την κοινή γνώμη και να «απαλλαγούν» από την πολιτική τους ευθύνη.

Γ. Η πολιτική που ασκείται στο Δημόσιο Τομέα στρέφεται κατά των συμφερόντων των ίδιων των πολιτών.

Οι πολιτικές που ακολουθούνται τρία χρόνια τώρα στο Δημόσιο Τομέα, εφαρμόζονται με αποκλειστικό στόχο την υλοποίηση των μνημονιακών δεσμεύσεων για δραστική περιστολή των Δημοσίων δαπανών, μέσα από τον περιορισμό του λειτουργικού κόστους των Δημοσίων Υπηρεσιών, του μισθολογικού κόστους και του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων και τίποτε άλλο πέραν αυτών.

Όλα αυτά τα χρόνια του μνημονίου, δεν εφαρμόστηκε, ούτε καν προωθήθηκε, καμία πολιτική με σκοπό την αναβάθμιση της Δημόσιας Διοίκησης, την καλύτερη οργάνωση, τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποτελεσματικότητας των Δημοσίων Υπηρεσιών.

Αντιθέτως, σκοπίμως και συστηματικά, οι Δημόσιες Υπηρεσίες και οι Δημόσιοι Οργανισμοί υποχρηματοδοτούνται και «εγκαταλείπονται», με προφανή σκοπό την περαιτέρω υποβάθμιση της αξίας της ύπαρξης και του ρόλου τους στις συνειδήσεις των πολιτών, με σκοπό στη συνέχεια να θυσιαστούν στο βωμό της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Έτσι, στο όνομα των ελλειμμάτων και του Δημοσίου χρέους, η συγκυβέρνηση προωθεί:

- Τη σταδιακή απόσυρση του κράτους από την υποχρέωσή του να υπερασπίζεται, να κατοχυρώνει και να εγγυάται Δημόσια Αγαθά, που είναι θεμελιώδη για τους πολίτες και για το λόγο αυτό προστατεύονται από το Σύνταγμα.
- Το ξεπούλημα των Δημοσίων Επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας και Δημοσίου συμφέροντος, μόνο και μόνο για να εξευμενισθούν οι αγορές και να υπαρπάξουν οι κερδοσκόποι και οι δανειστές τις πιο παραγωγικές και κερδοφόρες δραστηριότητες της χώρας.

Το αποτέλεσμα είναι ότι μέσα από 1. τη συνεχή περικοπή χρηματοδότησης, 2. τις συγχωνεύσεις και τις καταργήσεις Δημοσίων Υπηρεσιών και Δημοσίων Οργανισμών, 3. την υλοποίηση των κυβερνητικών δεσμεύσεων για άμεσες αποχωρήσεις προσωπικού (είτε μέσω της εφεδρείας είτε μέσω της προσυνταξιοδοτικής διαθεσιμότητας είτε μέσω του «προγράμματος κινητικότητας» και των άμεσων απολύσεων εργαζομένων) και την υποστελέχωση των Υπηρεσιών, τα Δημόσια και Κοινωνικά αγαθά, η Παιδεία, η Υγεία, η Κοινωνική Ασφάλιση, καταρρέουν, με προφανείς επιπτώσεις για τους πολίτες.

Οι πόροι για τη λειτουργία του Δημοσίου έχουν σήμερα συμπιεστεί σε τέτοιο βαθμό, που είναι σχεδόν αδύνατον οι Δημόσιες Υπηρεσίες να λειτουργήσουν αποτελεσματικά και να καλύψουν τις ανάγκες των πολιτών. Κι όλα αυτά συμβαίνουν σε μία χρονική περίοδο, που η Ελληνική κοινωνία των εκατοντάδων χιλιάδων «λουκέτων» μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, του 1,5 εκατ. ανέργων και των 3 εκατ. πολιτών που ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας έχει ανάγκη την ύπαρξη και παροχή ποιοτικών υπηρεσιών εκ μέρους τους κράτους, περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

Δ. Ακόμα μεγαλύτερη φτώχεια εξαιτίας της νέας φορολογικής λαίλαπας.

Και σαν να μην φτάνουν όλα αυτά, σαν να μην φτάνουν και οι κεφαλικοί φόροι, τα χαράτσια, η αύξηση της φορολογίας του πετρελαίου θέρμανσης, έρχονται σήμερα να προστεθούν και οι δυσμενείς ρυθμίσεις του πρόσφατου φορολογικού νομοσχεδίου. Οι υποσχέσεις της συγκυβέρνησης ότι δεν θα υπάρξουν νέα μέτρα σε βάρος των μισθωτών και των συνταξιούχων, για μία ακόμα φορά, διαψεύδονται. Για ακόμη μια φορά, αντί να προχωρά σε μία σοβαρή και καλά μελετημένη φορολογική μεταρρύθμιση με στόχο τη δημιουργία και εγκαθίδρυση ενός δίκαιου φορολογικού συστήματος, που αφενός θα συμβάλλει στην αναδιανομή του πλούτου και του εθνικού εισοδήματος από τους πλουσιότερους στους φτωχότερους και αφετέρου θα αποτελεί αναπτυξιακό εργαλείο για την προσέλκυση νέων επενδύσεων και τη βιωσιμότητα των ήδη υπαρχόντων, έφερε ξανά στη Βουλή ένα βαθιά αντικοινωνικό φορολογικό νομοσχέδιο, φορτώνοντας ξανά στις πλάτες των Ελλήνων φορολογουμένων, βάρη που δεν μπορούν να πληρώσουν.

Πρόκειται για ένα ακόμη άδικο φορολογικό νομοσχέδιο, αφού επιβαρύνονται ξανά τα συνήθη υποζύγια, μισθωτοί και συνταξιούχοι και μένουν στο απυρόβλητο η φοροδιαφυγή και η φοροκλοπή, κυρίως των ανώτερων εισοδηματικών τάξεων.

Πρόκειται για ένα ακόμη αναποτελεσματικό φορολογικό νομοσχέδιο, αφού η αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης θα οδηγήσει σε αύξηση της φοροδιαφυγής και της μη συμμόρφωσης των φορολογούμενων στις φορολογικές τους υποχρεώσεις με συνέπειες δραματικές για τα Δημόσια Οικονομικά.

Αν συνυπολογιστεί μάλιστα το γεγονός ότι το 2012 οι μισθωτοί πλήρωσαν εξαπλάσιους φόρους εισοδήματος συγκριτικά με το 2011, έχοντας ήδη μειωμένα εισοδήματα σε σχέση με προηγούμενες χρονιές, καθώς και ότι συνεχίζονται οι φορολογικές ελαφρύνσεις και η φορολογική ασυλία των μεγάλων επιχειρήσεων και των μεγάλων εισοδημάτων, τα νέα μέτρα αποτελούν πρόκληση!

Φίλες και φίλοι δημοσιογράφοι,

Η πολιτική του μνημονίου, της σκληρής και μονόπλευρης λιτότητας, της πλήρους ισοπέδωσης της εργασίας, των απολύσεων και της ανεργίας, της δραματικής μείωσης εισοδημάτων, της ανατροπής των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, της διάλυσης των Δημοσίων Υπηρεσιών και της

«ακύρωσης» των Κοινωνικών Αγαθών, που επιβάλλεται από την τρόικα και το Δ.Ν.Τ. και εκτελείται κατά γράμμα από την τρικομματική Κυβέρνηση, **απαιτεί από όλους μας να βρεθούμε για ακόμη μία φορά στο δρόμο και να αγωνιστούμε για την ανατροπή της.**

Το Δημοσιοϋπαλληλικό συνδικαλιστικό κίνημα, με τις πρώτες κιάλας πολιτικές ενδείξεις και κυβερνητικές διαθέσεις, το 2009, βρέθηκε στους δρόμους. Στην πορεία συναντήθηκε με εκατοντάδες χιλιάδες μισθωτούς του Ιδιωτικού Τομέα, συνταξιούχους, ανέργους και νέους, στους ίδιους αγώνες.

Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. σε συνεργασία με τις άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις του Δημοσίου Τομέα από την πρώτη στιγμή προχώρησε σε κοινές δράσεις και κοινές κινητοποιήσεις με τις Συνδικαλιστικές Οργανώσεις των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα. Κινητοποιήσεις που είχαν αποτέλεσμα, αφού κατάφεραν να δημιουργήσουν, αυτά τα τρία χρόνια, συνθήκες ευρύτερων κοινωνικών αντιδράσεων, οι οποίες εκδηλώθηκαν μέσα από πρωτοφανείς σε έκταση, όγκο και παλμό, πανεργατικές απεργιακές κινητοποιήσεις.

Ταυτόχρονα, ήρθε σε επαφή με τα συνδικάτα της Ευρώπης και ιδιαίτερα των χωρών του Νότου, που αντιμετωπίζουν τα ίδια ακριβώς προβλήματα, σε μια κοινή προσπάθεια αλλαγής του συσχετισμού των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων.

Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ., αναγνωρίζοντας την αναγκαιότητα συνέχισης και κλιμάκωσης του αγώνα, για την ακύρωση των καταστροφικών πολιτικών του μνημονίου:

- **Δηλώνει ότι (1) θα συνεχίσει να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια συντονισμού της κοινής δράσης των εργαζόμενων στο Δημόσιο με τους εργαζόμενους σε Ιδιωτικό Τομέα, τους απασχολούμενους σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, τους ανέργους, τους συνταξιούχους και τους νέους, (2) θα συνεχίσει να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για κοινή δράση με τα Συνδικάτα της Ευρώπης, ιδιαίτερα του Νότου και**
- **Καλεί σε μαζική συμμετοχή τους εργαζόμενους στο Δημόσιο στην Απεργία, την Τετάρτη 19 Δεκεμβρίου 2012, στις Απεργιακές Συγκεντρώσεις που θα πραγματοποιηθούν σε όλες τις μεγάλες πόλεις στην Περιφέρεια από τα κατά τόπους Νομαρχιακά Τμήματα, καθώς και στην Απεργιακή Συγκέντρωση της Αθήνας, η οποία θα πραγματοποιηθεί στην Πλατεία Κλαυθμώνος στις 12.00 μ.μ.**

Δίνουμε κοινό αγώνα, με στόχο την ανατροπή των πολιτικών του μνημονίου.

Από την Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.